

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa ET L. Spółki z o.o. w W.
przeciwko E. T. Spółce z o.o. w K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 11 sierpnia 2011 r.,
zażaleń obu stron na punkt 2. postanowienia Sądu Okręgowego
z dnia 28 września 2010 r.,

- 1. odrzuca zażalenie powoda,**
- 2. uchyla punkt 2 zaskarżonego postanowienia pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym sądowi pierwszej instancji.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 września 2010 r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powoda na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 15 grudnia 2009 r. (punkt 1) i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (punkt 2).

Postanowienie w części dotyczącej kosztów postępowania zostało zaskarżone przez pozwanego, który wniósł o jego zmianę i zasądzenie kosztów postępowania w wysokości 1 200 zł.

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2010 r. Sąd Okręgowy dokonał sprostowania zaskarżonego postanowienia poprzez przyznanie pozwanemu kosztów postępowania w kwocie 1 200 zł.

Następnie, powód wniósł zażalenie na postanowienie o kosztach zawarte w postanowieniu z dnia 28 września 2010 r., wskazując na prawidłowość rozstrzygnięcia przed jego sprostowaniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda jako wniesione po terminie podlega odrzuceniu. Stosownie do art. 394 § 2 k.p.c. termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie – od ogłoszenia postanowienia. Stronie powodowej, do rąk pełnomocnika, doręczono odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem w dniu 11 października 2010 r., a zatem termin na jego zaskarżenie upłynął z dniem 18 października 2010 r. Należy przy tym zauważyć, iż fakt, że zaskarżone postanowienie zostało następnie sprostowane przez co nastąpiła zmiana jego treści, może stanowić podstawę ewentualnego przywrócenia powodowi terminu do wniesienia zażalenia, a nie stanowi o terminowym zaskarżeniu orzeczenia.

Trafnie wskazał pozwany w zażaleniu, że sprostowanie orzeczenia nie może prowadzić do zmiany zawartego w nim rozstrzygnięcia. Zaskarżone postanowienie podlega jednakże uchyleniu z innych przyczyn. Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Brzmienie wskazanego przepisu jest wyrazem zasady unifikacji i koncentracji kosztów postępowania, tym samym o kosztach orzeka się w orzeczeniu, które kończy postępowanie główne w danej instancji (np. wyrok oddalający apelację), a nie postępowanie wpaddingowe. W rozpoznawanej sprawie przyznano powodowi koszty postępowania za postępowanie zażaleniowe, stanowiące postępowanie wpaddingowe – powód zaskarżył postanowienie z dnia 15 grudnia 2009 r. o przekazaniu sprawy według właściwości, które nie jest orzeczeniem kończącym sprawę w rozumieniu art. 108 § 1 k.p.c. Także rozstrzygnięcie sądu odwoławczego wydane na skutek zażalenia nie jest orzeczeniem kończącym sprawę w rozumieniu tego przepisu, a orzeczeniem kończącym jedynie postępowanie wpaddingowe.

Z tego też względu Sąd drugiej instancji nie powinien zawierać w swoim orzeczeniu rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, co skutkuje uchynieniem zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym sądowni pierwszej instancji. Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c., orzekł jak na wstępie.